

கடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடுந் துன்பஞ்
கடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.

குறள் #267

#KalviApp

1. புடமிட்டு கடச்சுட ஒளிவிடுகின்ற பொன்னைப் போல் தவம்
செய்கின்றவரை துன்பம் வருத்த வருத்த மெய்யுணர்வு மிகும்

2. நெருப்பு கடச்சுடப் பொன்னின் ஒளி பெருகுவது போலத் துன்பம் வருத்த
வருத்தத் தவம் செய்பவர்க்கு ஞானம் பெருகும்.

**Just as gold is purified as heated in the fire, will those shine, who have
endured the burning of pain (in frequent austerities).**

1. மு.வரதராசனார் 2. சாலமன் பாப்பையா